

31965R0019

36/533

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

6.3.1965

**NAŘÍZENÍ RADY č. 19/65/EHS
ze dne 2. března 1965**

o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na určité kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě

RADA EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 87 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že čl. 85 odst. 1 Smlouvy může být v souladu s čl. 85 odst. 3 prohlášen za nepoužitelný pro určité kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, které splňují podmínky uvedené v čl. 85 odst. 3;

vzhledem k tomu, že prováděcí ustanovení k čl. 85 odst. 3 musí být přijata podle čl. 87 formou nařízení;

vzhledem k tomu, že s ohledem na velký počet oznámení podaných podle nařízení č. 17 ⁽³⁾ je žádoucí, aby bylo pro usnadnění úlohy Komise možno formou nařízení prohlásit, že ustanovení čl. 85 odst. 1 neplatí pro určité kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě;

vzhledem k tomu, že by mělo být stanoveno za jakých podmínek může Komise v úzké a stálé spolupráci s příslušnými orgány

členských států vykonávat takové pravomoci poté, co získá s ohledem na jednotlivá rozhodnutí dostatečné zkušenosti a bude možno definovat kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě, u nichž je možno považovat podmínky čl. 85 odst. 3 za splněné;

vzhledem k tomu, že Komise naznačila svým jednáním, zejména nařízením č. 153 ⁽⁴⁾, že nemohou existovat žádné úlevy týkající se postupů předepsaných nařízením č. 17 s ohledem na jisté typy dohod a jednání ve vzájemné shodě, u nichž je velká pravděpodobnost, že dojde k narušení soutěže na společném trhu;

vzhledem k tomu, že podle článku 6 nařízení č. 17 může Komise stanovit, že rozhodnutí učiněná na základě čl. 85 odst. 3 Smlouvy platí se zpětnou působností; že je vhodné, aby Komise byla rovněž zmocněna přijímat formou nařízení ustanovení s podobným účinkem;

vzhledem k tomu, že podle článku 7 nařízení č. 17 mohou být dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě na základě rozhodnutí Komise vyňaty ze zákazu, zejména pokud jsou upraveny tak, že odpovídají požadavkům čl. 85 odst. 3; že je žádoucí, aby Komise mohla rovněž udělovat formou nařízení podobné výjimky takovým dohodám a jednáním ve vzájemné shodě, jestliže jsou upraveny tak, aby spadaly do kategorie vymezené v nařízení stanovujícím výjimky;

vzhledem k tomu, že pokud nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 85 odst. 3, nemůže být udělena výjimka, musí mít Komise pravomoc stanovit formou rozhodnutí podmínky, které musí splňovat dohody a jednání ve vzájemné shodě, které následkem zvláštních okolností mají určité účinky neslučitelné s čl. 85 odst. 3,

⁽¹⁾ Úř. věst. 81, 27.5.1964, s. 1275/64.

⁽²⁾ Úř. věst. 197, 30.11.1964, s. 3320/64.

⁽³⁾ Úř. věst. 13, 21.2.1962, s. 204/62 (Nařízení č. 17 pozměněné nařízením č. 59 – Úř. věst. 58, 10.7.1962, s. 1655/62 a nařízením č. 118/63/EHS – Úř. věst. 162, 7.11.1963, s. 2696/63.

⁽⁴⁾ Úř. věst. 139, 24.12.1962, s. 2918/62.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 3

Článek 1

1. Aniž je dotčeno použití nařízení č. 17 a v souladu s čl. 85 odst. 3 Smlouvy, může Komise formou nařízení prohlásit, že čl. 85 odst. 1 se nevztahuje na kategorie dohod, jejichž stranami jsou pouze dva podniky a:

- a) — ve kterých se jedna smluvní strana dohodne s druhou, že bude dodávat určité zboží za účelem dalšího prodeje v rámci vymezené oblasti společného trhu pouze této druhé straně, nebo
 - ve kterých se jedna strana dohodne s druhou stranou, že bude kupovat zboží za účelem dalšího prodeje pouze od této druhé strany, nebo
 - ve kterých se oba podniky dohodly na závazku výhradních dodávek a nákupu za účelem dalšího prodeje, jako je tomu v obou předchozích pododstavcích;
- b) které obsahují omezení uložená v souvislosti s nabýváním nebo užíváním práv průmyslového vlastnictví – zejména patentů, užitečných vzorů, průmyslových vzorů nebo ochranných známek – nebo v souvislosti s právy vyplývajícími ze smluv o převodu výrobní metody nebo z práva užívat ji nebo znalosti vztahující se k využití nebo použití provozních postupů.

2. Toto nařízení vymezuje kategorie dohod, na něž se vztahuje, a určuje zejména:

- a) omezení nebo doložky, které nesmí být obsaženy v dohodách;
- b) doložky, které v dohodách být musí, nebo jiné podmínky, které musí být splněny.

3. Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně na kategorie jednání ve vzájemné shodě, jejichž stranami jsou pouze dva podniky.

Článek 2

1. Nařízení podle článku 1 se přijímá na dobu určitou.

2. Nařízení je možné zrušit nebo změnit, pokud se změní okolnosti jakékoliv skutečnosti, která byla pro přijetí nařízení podstatná; v takovém případě se stanoví lhůta pro úpravu dohod a jednání ve vzájemné shodě, na něž se vztahuje dřívější nařízení.

Nařízení přijaté podle článku 1 může stanovit, že platí se zpětnou působností pro dohody a jednání ve vzájemné shodě, na něž by se v den vstupu v platnost uvedeného nařízení, vztahovalo rozhodnutí vydané se zpětnou působností podle článku 6 nařízení č. 17.

Článek 4

1. Nařízení přijaté podle článku 1 může stanovit, že zákaz obsažený v čl. 85 odst. 1 Smlouvy se nevztahuje po dobu stanovenou výše uvedeným nařízením na dohody a jednání ve vzájemné shodě, které již existovaly ke dni 13. března 1962, a které nevyhovují podmínkám čl. 85 odst. 3, pokud:

- do tří měsíců od vstupu v platnost nařízení nejsou upraveny tak, aby splňovaly uvedené podmínky v souladu s ustanoveními nařízení, a
- úpravy jsou oznámeny Komisi ve lhůtě stanovené nařízením.

2. Odstavec 1 se vztahuje na dohody a jednání ve vzájemné shodě, které měly být v souladu s článkem 5 nařízení č. 17 oznámeny před 1. únorem 1963, pouze pokud byly takto oznámeny před výše uvedeným dnem.

3. Výhody plynoucí z ustanovení podle odstavce 1 není možno uplatňovat v právních sporech, které v den vstupu v platnost nařízení přijatého podle článku 1 již probíhají; rovněž nezakládají důvod k uplatňování nároků na náhradu škody vůči třetím stranám.

Článek 5

Před přijetím nařízení zveřejní Komise návrh nařízení a vyzve všechny dotčené osoby, aby předložily svoje připomínky ve lhůtě, kterou Komise stanoví a která není kratší než jeden měsíc.

Článek 6

1. Komise konzultuje Poradní výbor pro restriktivní praktiky a dominantní postavení:

- a) před tím, než zveřejní návrh;
- b) před tím, než nařízení přijme.

2. Čl. 10 odst. 5 a 6 nařízení č. 17 týkající se konzultace s Poradním výborem se uplatní obdobně, přičemž se rozumí, že společná zasedání s Komisí se nekonají dříve než jeden měsíc po odeslání oznámení, jímž se svolávají.

Článek 7

Pokud Komise z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu nebo fyzických či právnických osob, které se domáhají oprávněných zájmů, zjistí, že v konkrétním případě dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, na něž se vztahuje nařízení přijaté

podle článku 1 tohoto nařízení, mají nicméně určité účinky, které se neslučují s podmínkami stanovenými v čl. 85 odst. 3 Smlouvy, může odejmout výhody plynoucí z používání uvedeného nařízení a vydat podle článků 6 a 8 nařízení č. 17 rozhodnutí, aniž by bylo vyžadováno oznámení podle čl. 4 odst. 1 nařízení č. 17.

Článek 8

Komise předloží Radě do 1. ledna 1970 návrh nařízení na změnu tohoto nařízení, která se může na základě získaných zkušeností ukázat nezbytnou.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. března 1965.

Za Radu

předseda

M. COUVE DE MURVILLE
